

mam redegerant prouinciae. ut decē aut plures mitterent legatos qui populorum illorū aut prouinciae statum ordinaret. populata publice priuatq; audirēt: & q̄ concedenda eē iudicaret: ea cōcederēt: rata ea habiturum senatus se recipiebat: nunc sibi & collegis hoc non licere: aut permissum esse dicit Ci. sed ut audiant dūtaxat Antonii postulata: & ad senatum reiciant. Quae cum agam in concilio: cū Antonii postulata ad Antonium reiciam. Distineri: differri. Hoc meum consilium. omnia ad senatum reiciendi: Certe scio. & c. occurri. oblectioni. Sed quo nam mō: et si non timemus eos quoniā ne ipsi qdem tiri uolunt. Ad suā uim: uolentes ut p̄ eorū potentia oīa decernamus & ut ipsis liber. Haec quoq; esto tutus futurus sit accessus: non erit reditus tutus. Vel dignitas: qua amissa haud magnope in ultra superesse optasset Cicero.

decē legatis p̄mitti solet more maiorū. Neq; ulla oīa a Senatu mandata accepimus: quae cum agam in consilio nō nullis repugnantibus ut arbitror: nō ne metuendum est. nec impita militū multitudo per me pacem distineri putet: Facite hoc meum cōsiliū legiones nouas non improbare: nā Martiā & Quartā nihil cogitetis: praeter dignitatē & decus comprobaturas esse Certe scio q; Veteranos nō ueteremur: nā timeri se ne ipsi quidem uolūt. sed quo nam mō accipient seueritatem meā multā Multa. n. falsa de me audierunt: multa ad eos improbi detulerūt: quorum cōmoda: ut uos optimi testes estis: semp̄ sentētia auctoritate orōne firmāui. sed credunt improbū: credūt turbulentis: credunt suis: Sunt at̄ fortes illi quidem: sed propter memoriā rerum quas gesserunt pro. P. R. libertate: & dignitate. R. P. nimis feroces: & ad suā uim omnia nostra consilia reuocātes: horum ego cogitatōes non uereor: impetum pertimesco. Haec quoq; pericula tāta si effugero: satis ne tutum reditū putatis fore: Cum. n. & uestra auctoritate & meo me more defendero. & meam fidem. R. P. constātiāq; praestitero: tum erunt mihi non ii solum qui me oderunt. Sed illi etiā qui uident: extimescēdi. Custodiatur igitur mea uita. R. P. eaq; quoad uel dignitas uel natura patriae referuetur: mors: autē necessitatem habeat aut si oppetenda mors est: oppetatur cum gloria Haec cum ita sint & si hāc legationem. R. P. ut leuissime dicā: nō desiderat tamē si tuto licebit ire: proficiscar omnino. P. C. totum huiusce rei consilium non periculo meo: sed utilitate. R. P. metiar: de qua mihi: quoniā liberum est spatium: multum etiā atque eēt considerādum puto. Idq; potissimum faciendū: quod maxime interesse. R. P. iudicauero.

M. T. C. i. M. Antōium Philippica. XIII.

In principio huius belli. P. C. quod cum impiis ciuibus: sceleratisq; suscepimus: Timui ne conditio insidiosa pacis libertatis recupāda studia restigueret. Dulce enī nomen est pacis: res uero ipsa cum iucūda tū: salutaris. Nā nec priuatos focos. nec publicas leges nec libertatis iura cara habere pōt. quē discordia. quē caedes Ciuiū. quē bellū Ciuile delectat eūq; ex nūero hominū eiiciēdū: ex sinib; hūanā naturae exterminandū puto. Itaq; siue Sylla

lecta & a agitata ab Antonii fautoribus: sub praetextu. n. pacis dolus latebat ut tantisper senatus donec de pace ageretur omnia pararet remissus: Antonius uero urgeret obsidionem. Sylla. L. Sylla dictator

Arce Antonii amici & fautores id egerāt i senatu: ut iter de pace acturi ad Antonium

legati mitterentur Sed quoniā cōmenticia quaedam dixisse: & insidiose extrahere ipsam rē uoluisse: Senatūq; in apparatu bellico tardiorē reddere: cōpri sunt: obtineri res non potuerunt. Cicerōe in primis dissuadente & non modo inhonestum: sed inutile: uel potius periculosum fore: si rursus legati mittantur proclamante. & quoniam M. Lepidus ad pacem hortat & Antonium cum suis reconciliandū restituendūq; patriae sua debat: eius. Ci. fragit auctoritatē: & sentētiā ipugnat: Sextū Pompeium. C. N. filium magni senatus consulto laudādū cēset: quoniā suā reipu. operā polliceatur: & Mutinam pficisci paratissimū ostendat Antonium lacerat: eius quāsdam reicitat lras: ad se ab Hircio cōsule missas & nefarios quosdā qui sectabantur: enumerat: multa diluit in se ab Antonio dicta: e in genere deliberatio oratio. Suadet. n. M. Lepido non esse assentiendū de Antonio restituendo. exhorditur autē p̄ timorem simulatae pacis in quo fuit Cicero: pacē ipsam laudat Sed illud intuendū dicit: possit ne cum omnibus pax esse & sit ne aliquod bellū: qd̄ expiādi purgandiq; gratia gerat: in quo bello ipsa pax nisi expiātū id fuerit cuius geritur gra: seruitus sit. Insidiosa: fraude in

Marius. C. Marius arpinas septies consul collegā expulit Cinnam de reuocandis ferre uolētē exulib⁹ & postea ipse Mariano & Cinano furore periit: capite a Censorino abscisso. Iterū: secūda clade postq̄ ex Asia uictor rediit: Alter Marius: iunior q. xxvii. ānorum consulatum inuasit: & p̄i saeuitia similis armatus obsedit curiā: & inimicos trucidauit. Sed præneste a Lucretio offella obfessus: Pontio Telesino iugulandū se præbuit quod Appianus tradit pluribus. Carbo: qui cinnanas & marianas partes secutos est: uictus aut cum in Lybiā atq; inde in Sciliā: & mox in Corsicū fugeret: comprehensus & ad Pompeium tractus: ante eius pedes percussorem sensit: caput ad Syllā missum est. De proximo: bello civili Pompeiano: Victorem Iulium. Videndum: cōsiderandū: quoniam cū oibus pax eē nō pōt & bellum aliquod ex p̄abile gerit: quod necessariū ē: & quasi expiandī grā. tollendi q̄ illos cum quibus pacē agere nō possumus. In quo pacto pacis: si de pace agamus & paciscamur: ut p̄ni bello antōtano cum quo pax oīno haberi non potest Lex seruitutis: iugum sibi seruitutis imponere.

Cum Scipione: de quo in p̄cedenti philippica dictū. Cīna. L. Cor. Cīna consul cum p̄nitosas leges ferreret & de nouis ciuitibus qui minus possiderent: per oēs tribus distribuendis: & de exulibus Marjo .f. & cōp̄licibus reuocādis: a Collega Octauiō cū sex tribunis urbe pulsus est: abrogatūq; ei imperium. sed corruptum Appii Claudii exercitum in potestatem redegit: bellum urbi intulit: uocatis s̄d pileum seruis: ad uersarios uicit. Octauium iter fecit: iterū & tertio se consulem fecit: lapidibus tādē ob crudelitātē ad exercitū obrut⁹ ē. Proximo: civili Pōpeiano. De sūma grauitate. uidebat enim turpe sibi & retpu. minime honestū eē: q̄c̄ Cæsari cōcederē postulabar at ille galliā & illyrium cum duabus legionibus. Pompeius contra uolebat illū ut par erat: priuatū redire: & senatui parere. Hinc seueritas erat Pompeii: inde Cæsaris imperandi cupiditas Antonis: Marco: Lucio: Calo. hos oēs q̄ sequitur & cōmemorauit Cī. & cōmemoraturus infra est.

Eutrapelum: hic propriū est: alias comem facitūq; significat. Eutrapelia at urbanitas est comitas: festiuitas. Alaudæ: milites legionis alaudæ. Seminariū: ex quibus iudices electi sunt: est autem seminariū seminum ipsū. Cæsaris: iulii. Urbi ipsi: quæ ab i p̄s delebitur. Larera regentes alios. Satellites. Refixis: incidebantur enim in æs: & affigebantur parieti. Ouidius Nec uerba minantia fixo Aere ligaban.

siue Marius. siue uterq;. siue Octauius. siue Cinna. siue iterum Sylla: siue alter Mari⁹ & Carbo: siue qs alius ciuile bellū optauit: eum detestabilē Ciue. R. P. natū iudico. nā quid ego de proximo dicā cuius acta defendimus: cū auctore ipsum iure casū fateamur? Nihil igitur hoc ciue hoc homine terrius: si aut ciuis aut hō habēdus est: q̄ Ciuile bellū cōcupiscit. Sed hoc primū uidēdū est. P. C. cū oibus ne pax esse possit: an sit aliquod bellum expiabile i quo pactio pacis lex sit seruitutis. Pacē cū Scipione Sylla faciebat: nō erat desperandū si cōuenisset fore aliquē tolerabilē statū Ciuitatis. Cīna si cōcordiā cū Octauiō cōfirmare uoluisset: hominū i. R. P. sanitas remanere potuisset. Proximo bello si aliquid de sūma grauitate Pōpeius: multū d̄ cupiditate Cæsar dimisisset & pacē stabilē & aliquā. R. P. nobis habere licuisset. Hoc uero qd est: cū Antonis pax eē: cum cēlorino: Vētidio: Trebellio: Bestia: Nucula: Munatio: Lētione: Saxa: Exēplī cā paucos noiāui genus infinitū: imanitatēq; ipsi cernitis reliquorum: addite illa naufragia Cæsaris amicorū Barbas: Cassios: Barbatios: Polliones. Addite Antonii collutores & sodales Eutrapelū Melā. Celiū. Pōtiū. Crassicū. Tyronē. Mustelā. Petusiū. Comitatum relinquo: duces noiō: huc accedunt Alaudæ: ceteriq; ueterani: seminarium iudicū tertiarū decuriarū: qui suis rebus exhaustis beneficiis Cæsaris deuoratis: fortunas nostras cōcupierunt. O fidam dexterā Antonii q̄ ille plurimos ciues trucidauit. O Ratū ligiosūq; scēdus quod cum Antonio fecerimus: hoc si Antonius uiolare cōabitur. L uci eum sanctitatis a scelere reuocabit. Illis locus si in hac urbe fuerit: Urbi ipsi locus non erit. Ora uobis eorum pōite. P. C. ante oculos & maxime Antoniorū incessū: aspectum uultum spiritum: latera regentes alios. sequētes alios: alios prægredientes amicos: quam uim anhelitus: quas contumelias fore cēlestis minasq; uerborum: nisi forte eos pax ipsa leniet: maximeq; cum in hunc ordinem uenerint salutabunt benigne: comiter appellabunt unūquēq; uestrum. Non recordamini per deos immortales quas in eos sententias dixeritis: acta Antonii rescidistis: leges refixistis: per uim: & cōtra auspicia latas decreuistis totius Italiæ delectum excitaistis: Collegam & lotium scelerū

illius p̄ni. om̄q; n̄. Alaudæ: seminariū: ex quibus iudices electi sunt: est autem seminariū seminum ipsū. Cæsaris: iulii. Urbi ipsi: quæ ab i p̄s delebitur. Larera regentes alios. Satellites. Refixis: incidebantur enim in æs: & affigebantur parieti. Ouidius Nec uerba minantia fixo Aere ligaban.

omnium hostem iudicauistis: cum hoc quæ pax esse potest? Si esset externus hostis: tñ id ipsū uix talibus factis posset aliquo modo. Sed si maria: montes: regionum magnitudines intereissent: odisses eum quem non uideres. Hi in oculis hærebūt & cum licebit in faucibus: quibus enim septis tam immanes beluas continebimus? At incert⁹ exitus belli ē: est omnino fortium uirorum. quales uos esse debetis: uirtute præstare tātū: ut possint fortunæ culpā non extimescere. Sed quoniā ab hoc ordine non fortitudo solum: uerum etiā sapientia postulat? quāq̄ uix uidentur hæc posse seiungi: seiungam⁹ tamen fortitudo dimicare iubet. Iustum odium incendit: ad cōfligēdū impellit: uocat ad periculum: qd sapientia: cautiōribus utitur cōsiliis imposterum prouidet: est omni ratione protectior. Quid igitur censer? parēdum est enim atq; id optimum iudicandum quod sit sapiētissime constitutum: si hoc præcipit: nequid uita estimē antiquius: ne decernā capitis periculo: fugiam oē discrimen quærā ex ea etiā ne fuerit: cum id fecero: seruiēdū: si an nuerit. Nego istam sapientiam: quāuis sit erudita: non audiā: sin responderit: Tu uero ita uitam corpulq; seruato: ita fortunas: ita rem familiarē: ut hæc posteriora libertate ducas: atq; his uti uelis: si liberare Rem publicam possis. ne p̄ his libertatē: sed p̄ libertate hæc proiciās: tanquā pignora iniuriæ. tum sapientiæ uocem audire uidear. eiq; ut deo paream. Itaq; si receptis illis possumus esse liberi: uincamus odium. paceq; potiamur. Sin ocium incolumibus iis: si liber uiuis iis incolumibusq; nullus esse potest. Letemur decertādi oblatam eē fortunam. Aut enim illis interfectis fruemur uictrice. P. R. aut oppressa: quod omen auertat Iuppiter: si nō spiritu: at uirtutis laude uiuemus. At. n. nos. M. Lepidus iterum Pontifex Maximus optie proximo ciuili bello de. R. P. meritis ad pacem adhortatur: Nullius apd me. P. C. auctoritas maior ē. q̄. M. Lepidi: uel propter ipsius uirtutē uel propter familiæ dignitatem. Accedunt eodem multa priuata: magna eius ī me merita: ac mea quædam officia in ipsum maximum uero eius beneficium numero: q; hoc anio ī. R. P. ē: quæ mihi uita mea semper fuit carior. Nam cum magnum Pompeium Clarissimum adolescētē p̄stātissimi uiri filium auctoritate adduxit ad pacē Rem pub. sine armis maxio ciuilibus belli periculo liberauit: Tum me eius beneficio plusquā p̄ uirili parte obligatū puto. Itaq; ei & honores decreui: quos potui amplissimos ī qbus uos mihi estis assensu: nec unq̄ de illo & sperare optie & loq; destiti: magnis & multis pignoribus M. Lepidum Res pu. obligatum tenet: summa nobilitas ē: ois honor: ei⁹ amplissimū sacerdotium. Plurima Urbis ornamenta: ipsius fratris: maiorumq; monumenta: probatissima uxor: optatissimi liberi: res familiaris cum ampla: tum casta a cruoē

Virgilius: Fixit leges precio atq; refixit. Collegam: Dolo bellam. Id ipsum: pax scilicet esse. Eum: quicūq; esset qui talia fecisset: At incertus & c. oblectio cui occurrit dicens efficiendum utrumque esse ut temeritatem fortunæ: & culpam nō extimescant: hoc est id agendū ut fortuna obesse non possit.

Vix uidentur hæc posse se iungi: non. n. fortitudo quæ pars honesti est sine sapientia potest esse: neq; utrus ulla ex quatuor pōra sapientia abesse: Quāuis sit erudita: quanuis erudite respondeat. Sin ruderit: sic ut ruderit eū decet. Posteriora libertate: ut his libertatē anteponas. Pignora iniuriæ: obnoxia & subiecta iniuriæ.

Illis: antonio & comitibus.

Si non spiritu. uiuem⁹:

Itaq; secūdo. Proximo ciuili bello: Pōpetano & inclinans ad pacē & abhorrens a crudelitate. Ad pacē. cū Antonio Familiam: lepidorū quæ erat honestissima. Nā cū magna hæc & prius sūt dicta. Plus q̄ p̄ ui. ac si dicat plusquā possit: & facultas polliceri q̄at. Summa nobilitas: familiæ. Ois honor: p̄ oēs honores cucurrat. Eius amplissimum sacerdotium: pontificatus maxim⁹

Urbis ornamenta: quæ urbs cōtulit: ut ipsius & L. lepidi fratris monumenta eēt. Casta a cruore ciuili: ac si dicat ī corrupta & ex ciuili sanguine non confata.

Opinione: ut opinetur aliquid conducere re ipsa. quod reuera inutile & inhonestum: putat pacem futuram cum Antonio: quae sine dano & dedecore fieri non potest. Nuper: Caesare trucidato: cum & armis agendum non esse censuit: & Sex. Pompeium reuocandum. Statuam. quam Cicero suadet ponendam. Quod nec L. Munio: nemini horum est posita statua.

Qualis Pompeius: Sextum restitutum. In altero: Pompeio. In illis: Antonius. Fortuna ipsi: quae uoluit Caesarem uincere. Eruit: a Caesare sub hasta uenditam. Hanc mihi dissipationem deposco ut tam iniquo animo feramus. Albanum firmanum: in Albano & firmano praedia & uillas. Anseres: propter Anserem poetam M. Antonii hoc dictum: quod laudes eius describerat: cui in Falerno agrum Antonius donauerat. At is non reddet: Demetrius: intelligit: qui Pompeii seruus fuit: sic ab eo dilectus imo dicebat: ut maiores pene domino diuitias possederit: de cuius insolentia nonnulla Plutar. Pompeio trucidato mulieribus Caesarem placauit: & iter eius libertos numerari obtinuit. Quasi thesaurum draco: dicunt a poetis thesauris incubare dracones ut malis hesperidum & aureo uelleri, est. n. a. a. i. oculatissimum & uigilantissimum. Illud septies milies: de quo supra. Eum: Sextum. Quod a patre accepit: a Pompeio Cicero in augure collegium, est cooptatus: ut aliis in locis gloriae. & nunc se filio Pompeii quod pater eius praestiterat reddendum dicit. Cooptari autem proprie dicunt: quod sacerdotum numero & collegio inseruntur Antonium: qui ad Pompeii locum a Caesare est cooptatus.

ciuili nemo ab eo ciuis uiolatus: multi beneficio & misericordia liberati. Talis igitur uir & ciuis opinioe labi potest: uoluntate a R. P. dissidere nullo pacto potest. Pacem uult. M. Lepidus: praclare: si talem potest efficere qualem nuper effecit: quae pace: cum Cn. Pompeii filium. R. P. aspiceret: suoque sinu complexus: recipet neque solum illum: sed cum illo se ipsam sibi restitutam putauit. Haec causa fuit cur decerneretis statuam in rostris cum in scriptone praecleara: Cur absentis triumphum: quamquam. n. magnas res bellicas gesserat: & triumpho dignas: non erat tamen ei tribuendum: quod nec L. Mumio nec Emyliano Scipioni: ne superior Africano. nec Mario: nec Pompeio: qui maiora bella gesserunt. Sed quod si lentio bellum ciuile confecerat: primum ut licuit honores in eum maximos contulistis: existimas ne igitur. M. Lepide qualem pompeium. R. P. hirtura sit ciuem: tales futuros Antonios: in altero pudor: grauitas: moderatio: integritas: in illis & cum hos compello praetereo illius ex grege latrocinii neminem: libidines: scelera ad omne facinus imanis audacia. Deinde obsecro uos. P. C. quod hoc uelutrum non uidet: quod fortuna ipsa quae de caeca uidet: saluis. n. actis Caesaris quae concordiae causa defendimus: Pompeio sua domus patebit: eamque non minoris quam emit Antonius: redimet. Redimet inquam. C. Pompeii domum filius. Orem acerbam: sed haec satis diu multumque defleta sunt: decreuistis tantam pecuniam Pompeio: quantum ex bonis patris in praedae dissipationem inimicum uictor redegit. Sed hanc mihi dissipationem pro paterna necessitudine & coniunctione deposco: redimet hortos: aedes: urbana quaedam quae possidet Antonius. Nam argentum: uestes: suppellectile uniuersam amittet aequo animo. quae ille beluo. illa discipauit Albanum. Firmanum Dolobella recuperabit. etiam ab Antonio Tusculanum. Hicque nunc Mutinam oppugnam. D. Brutum obsidet De Falerno Anseres depellantur. Sunt alii plures fortasse. sed mea memoria dilabuntur. Ego est eos dico. quod hostium numero non sunt: Pompeianas possessiones quanti emerit filio reddituros. Satis inconsiderati fuit ne dicam audacis rem uel ullam ex illis attingere: retinere uero quod poterit clarissimo domino restituto? An is non reddet quod domini patrimonium circumplexus: quasi thesaurum draco. Pompeii seruus libertus Caesaris. agri Lucani possessiones occupauit atque illud septies milies quod adolescenti. P. C. spondidistis. Ita describite. uideatur a uobis. Cn. Pompeii filius in patrimonio suo collocatus. Haec Senatus: Reliqua. p. R. in ea familia: qua uidit amplissimam prosequetur. In primis paternum auguratus locum: in quo ego eum. ut quod a patre accepi: filio reddam: mea nominatione cooptabo: utrum igitur auguriam Iouis Optimi Maximi cuius interpretes iter nunciique constituti sumus: utrum. p. R. libentius sanciet Pompeium: an Antonium? Mihi quidem numine deorum immortalium uidetur hoc fortu-

na uoluisse: ut actis Cæsaris firmis: ac ratis. Cn. Pompeii filius posset & dignitatem & fortunas patrias recuperare: ac ne illud quidem silentio. P. C. prætermittendum puto. quod clarissimi uiri legati. L. Paulus. Q. Thermus. C. Fannius: quorum habetis cognitam uoluntatem in R. P. eamque perpetuam atque constantem. nunciant se pompeii conueniendi causa diuertisse Massiliam: eumque cognouisse paratissimo animo: ut cum suis copiis iret ad Mutinam: an uereretur ne ueteranorum animos offenderet. Est uero eius patris filius: qui sapienter faciebat non minus multa: quam foriter. Itaque intelligitis: & animum ei prelo fuisse: nec consilium defuisse. Atque etiam hoc. M. Lepido puidendum est: neque arrogantius: quam mores eius ferunt facere uideatur. Si enim nos exercitu terret: non meminit illum exercitum Senatus. P. q. R. o. atque uniuersæ. R. P. esse: non suum. At uti potest pro suo. Quid tum? omnia ne uiris bonis quæ facere possunt: facienda sunt: etiam si turpia: si perniciosa erunt: si facere omnino non licebit? Quid autem turpius: aut foedius: aut quod minus deceat: quam contra Senatum: contra ciues: contra patriam exercitum ducere? Quid uero magis uitupandum: quam id facere quod non liceat? Licet autem nemini contra patriam ducere exercitum. Si quidem licere id dici mus: quod legibus: quod moribus institutisque conceditur. Neque enim quisque potest: id ei licet. nec si non obstat: propterea etiam permittitur. Tibi enim exercitum Lepide tantum maioribus tuis patria pro se dedit. Hoc tu arcebis hostem: fines Impii propagabis: Senatui. P. q. R. parebis. Si quam ad aliam rem te forte traduxerit: hæc si cogitasses. M. Lepide. M. Lepidi Pontificis maximi fueris pronepos: Sin hominibus tantum licere iudicatis: quantum possunt. uide ne alienis exemplis hisque recentibus uti: quam antiquis & domesticis malle uideare. Quod si auctoritatem interponis: sine armis: magis quidem laudo. Sed uide ne hoc ipsum non sit necesse. Quamquam. n. est tanta in te auctoritas: quanta debet in homine nobilissimo: tamen Senatus ipse non se continet. Nec uero fuit unquam grauior: constantior: fortior. Incensum omnes rapimur ad libertatem recuperanda. Non potest ullius auctoritate tantus Senatus. P. q. R. ardor extingui: odimus: irati pugnamus: extorqueri de manibus arma non possunt: receptui signum aut reuocationem a bello audire non possumus: speramus optima: pati uel difficillima malimus quam seruire. Cæsar confecit uictum exercitum: duo fortissimi Consules assunt cum copiis. L. Placii Conf. desig. Varia & magna auxilia non desunt: de. D. Bruti salute certatur. Unus furiosus gladiator cum deterrimorum latronum manu contra patriam: contra deos penates: contra aras & focos: contra quatuor Consules gerit bellum: huic credamus: huius conditiones audiamus: cum hoc pacem fieri posse credamus. At periculum est: ne opprimamur: non metuo: ne is qui suis amplissimis fortunis nisi non

Legati: quod ad Sex. Pompeium cum senatus mandatus missi fuerant. Omnia ne uiris bonis: non quicquid liceret idem & libere debet. Si non obstat: iectico enim non obstat: quod resti sæpe improbe agentibus non potest. M. Lepidi: is est. M. Lepidus qui temporibus fuit tertii punici belli & senatus principis sextis censoribus lectus est. Moriturus iam præcepit filiis lecto se strato sine litibus. sine purpura efferreret: reliquum funus ne plus quam æris de nos consumeret imaginum specie: non sumptibus nobilitari maxime uirorum fuerat solere: meminit huius Valerius maximus titulo de fide publica: & Alexandriam cum Proloymeus filio suo populum romanum tutorem reliquit: bis consul: & pontificem maximum dicit suis se amplissimique uiri sanctitatem reipublicis & sacris operatum externe procuratori uacari uoluisse. Huius filius pro nonnullas urbes Carthagini circumpositas expugnauit: Proculus aduersus uaceos pugnans cladem similem ei: quam Mancinus ad Numantiam passus est: & huius. M. hic Lepidus. ad quem loquitur Cicero nepos fuit. Alienis: abhorrentibus a moribus eius pristinis: Recentibus: iulit. Si auctoritatem interponis: si repugnare uis: absque armis repugnato. Non se continet: honoris sui non obliuiscatur.

L. Placius: qui tenebat ultimore Galliam. Quattuor consules: quorum duo in magistratu erant Pansa & Hircius: duo designati. D. Brutus: & L. Placius. At periculum est ne op. & si uisus est Cicero ad presentem Lepidum

loqui aberat tamē ille: & ī Gallia erat. in Hispaniā profecturus: nunc pacē luadentiū rñdet oblectōibus: qui futurū dicebāt ut opprimerentur: h̄ Lepidus quoq; arma īferret patriæ quod erat dubitandū. Is Lepidus. Qui fortunati sunt: sceltices & ampli in repu. Sa nior: prudentior. Illum: Antonium. Ob hoc unum factū q̄ imposuit diadema cæsari.

Eius pueritia. Antonii. Libidines eorū Iulii cui sese substrauerat. Eum: Iulium: quē tyrānum diadema imponens uoluit eē. Archipirata: latro nutu. & piratarum qui p̄donel in mari sunt princeps. Domi nis: domorū: Sententia consularia: quam Antonius consul perscriptam attulerat cōtra Octauiū. ut circunscribeat: & hostis haberetur. Nō uis: q̄ sunt amplæ: & frequentantur.

Tramitibus: qui sunt ī deuis Citius lecta: per scriptā. n. at tulerat. Cæsare: Octauiū. Se qui: pone ire: & insequi. Egredi: conuerti Romā uersus.

Progredi: in Galliā ulteriore

bis saluis frui non possit: prodat salutem suā: bonos ciues primum natura efficit adiuuat deinde fortuna. Omnibus. enī bonis expedit saluā eē Rem publicam. Sed ī iis qui fortunati sūt magis id apparet. Quis fortunatior Lepido ut ante dixi: quis eodem sanior: uidit eius mœsticiam: atq; lachrymas. P. R. Lu percalibus uidit q̄ abiectus esset: q̄ cōfectus: cum Cæsari diadema imponens Antonius seruum se illius: q̄ Collegam eē maledat. Qui si reliqs flagitiis & sceleribus abstinere potuisset: tamen unū ab hoc factū dignum illū omni p̄cena putarem. nā si ipse seruire poterat: nobis domiuū cur imponebat: Et si eius puericia ptulerat libidines eorū: q̄ erant in eum Tyrāni: etiā ne ī nostros liberos dominum & Tyrānum cōparabat? Itaq; illo īterfecto: qualem eū in nos esse uoluit: talis ipse ī cæteros exitit In qua. n. barbaria q̄sq; tā teter: tam crudelis Tyrānus: q̄ ī hac Vrbe armis barbarorū stipatus Antonius: Cæsare domināte ueniebamus ī Senatū: si nō libere: attamē tuto: hoc archipirata: Quid. n. dicam Tyrāno: hęc subsellia ab Ithyreis occubabant. Prorupit subito Brūdusium: ut ide agmine quadrato ad Vrbe accederet: lautissimū oppidum: nūc municipiū honestissimorum quondam colonorum Suesfā fortissimorum militū sāguine impleuit. Brūdusii ī sinu nō modo auarissimæ: sed etiā crudelissimæ uxoris delectos Martiæ legionis Cēturiones trucidauit: Inde se quo furore: quo ardore ad Vrbe idest ad cædem optimi cuiusq; rapiebat: quo tempore dii ipsi immortales præsidium improuisum: nec opinantibus nobis obtulerūt. Cæsaris enim incredibilis ac diuina uirtus latronis impetū crudeles ac furibundos retardauit: quem tamen ille demens lede se putabat edictis: ignorās quæcūq; fallo diceret ī sanctissimū adolescentē ea uere reciderēt ī memoriā pueritiæ suæ: īgressus urbē ē: quo comitatu uel potius agmine cū dextra sinistra gemente. P. R. minaret dominis: notaret domos: diuisurum se Vrbe palā suis polliceret: rediit ad milites. ibi pestifera illa Tyburi cōtio: Inde ad Vrbe cursus: Sēatū Capitoliū: pata de circūscribēdo adolescēte snia Cōsularis. Cū repēte: nā Martiam legionem Albæ concedisse sciebat: assertur ei de Quarta nunciū: quo percussus abiicit consiliū referendi ad Senatū de Cæsare. Egredus est nō uis sed tramitibus paludatus: eodēq; die ipso innumerabilia. S. C. fecit. Quæ q̄dem oīa citius lecta q̄ scripta sunt. Ex eo non iter sed cursus & fuga in Galliā. Cæsarem sequi arbitrabatur: cum legione Martiæ: cum Quarta: cū ueteranis: quos ille nomen præ metu ferre non poterat: eiq; in Galliā penetranti. D. se Brutus obiecit: qui se tutius belli fluctibus circumiri: q̄ illum aui egredi: aut progredi maluit. Mutināq; illi exultanti tanq̄ frenos furoris iniecit: quam cum operibus mūitionibusq; seplisset: nec eum florentissimæ Colonia

dignitas: neq; Conf. designati maiestas a parricidio deterreret: Tu me: testor & uos & P. R. & oēs deos qui huic Vrbi præfident: inuito & repugnante Legati missi tres Consulares ad laironē. M. Antonium gladiatorū ducem. Quis tā barbarus unq; tam imanis: tā ferus. Non audiuit: non respōdit: nāq; eos solum præsentē: sed multo magis nos a quibus illi erāt missi: spreuit: & pro nihilo putauit. Postea qđ scelus quod facinus parricida non ædidit: circūsedit colonos uestros: exercitū. P. R. Imperatorem Conf. designatū: agros diuexat Ciuium optimorū hostis deterrimus: oibus bonis cruces ac tormenta minitatur. Cū hoc. M. Lepide pax esse quæ pōt: cuius ne supplicio qđem ullo satari uideat posse. Po. Ro. Quod si qđ adhuc dubitare potuit: qn nulla solietas huic ordini. P. q. Ro. cum illa iportunissima belua possit esse: desinat pfecto dubitare: His cognitīs litteris: quas mihi missas ab Hircio Cōsule mō accepī. Eas dum recitō: dūq; de singulis sententiis breuiter disputo. P. C. ut adhuc fecistis: me attente audiatis. Antonius Hircio & Cæsari: neq; se Imperatorem: neq; Hirciū Consulē: nec P. R. præter Cæsarem: satis quidē hæc scite: deponere alienum nomē ipse maluit q̄ illis suū reddere. Cognita morte. C. Treboniū non plus gauisus sum: q̄ dolui. Videte qđ se gauisus: qđ se doluisse dicat: facilius de pace deliberabitis: dedisse pœnas sceleratū cineri atq; ossibus clarissimi uiri & apparuisse numē deorū: intra finē anni uertentis: aut iā soluto supplicio parricide: aut i pendente lætandū ē. O sparthace quē. n. te potius appellē: Cuius pp nefaria scelera tolerabilis fuisse uidet Catilina. Lætrandū eē ausus es scribere: Treboniū dedisse pœnas: sceleratū treboniū: quo scelere nisi q; te Idibus Mar. a debita tibi peste seduxit: age hoc lætari uideam? qđ moleste feras: hostē iudicatū hoc tpe Dolobellā: eo qđ sicariū occiderit & uideri cariorē. P. R. filiū scurræ: q̄. C. Cæsare præparentē ingemiscendū ē. Quid igemiscis: hostē Dolobellā iudicatū? Quid te nō intelligis delectu tota Italia habito Cōs. missis Cæsare ornata sagis deniq; sumptis hostē iudicatū? Quid ē aut scelerate qđ gemas hostē Dolobellā iudicatū a Senatu: quē tu ordinē oīo eē nullū putas. Sed eā tibi cām belli gerendi pponis: ut Seuatū funditus deleas. Reliq; boni & locupletes oēs summū ordinē subsequant. At scurræ filiū appellat: q̄ si uero ignotus nobis fuerit splendidus Quirites Trebonii p̄. Is aut humilitatē despiciere audet cuiusq; q ex eadē sustulerit liberos. Acerbissimū uero ē te. A. Herci ornatū esse beneficis Cæsaris & talē ab eo relictū. qualē ipse miraris. Egdem negare non possum a Cæsare Hirciū ornatum: Sed illa ornamenta in uirtute & industria posita lucent. Tu uero qui te ab eodem Cæsare ornatum negare non potes: quid esses: si tibi ille nō tam multa tribuisset: & quo te tua uirtus prouexisset?

De singulis sententiis: ipsarum litterarum. Antonius Hircio & Cæsari: initium Antonii litterarum in quod disputat. Alienum nomē: neq; n. se consulem aut imperatorem dixit: sed tantum Octauium: sciebat enim tale nomē sibi nō conuenire. Seduxit: cum extra curiam detinuit: rem agentibus & Cæsarem occidentibus coniuratis Scurram: sic uocat quoniam Trebonius pater urbanissimus extitit. Ex eadē: humilitatē: ex filia. M. Fundi Bambiliōtis libertini hominis & i locupletissimi. Acerbissimum Antonius.

Mimarum: ut Volumine. Et te o puer: Antonius ad Octaviū. Qui oīa eius nomini debes Antonius. Eius: iulit. Hic: Octavius. Id agere. s. te decet Octavi. Et ut uenustiora hæc Antonius.

Acutior: irator nobis Annibale. Ut q̄ potentissimus: Antonius. Hoc agis Octavi & Brutus & Cassius sint qua potentissimū. Putes Censorinū: Censorinus & Ventidiū flagitiosi fuere: & in Antonii partibus. Cū inquit Brutū & Cassiū nominas: Censoriū & Ventidiū noiare te existimas. Nimirum Antonius: sic aspicitis nunc castra uestra inquit ut priora aspexistis Pōpei castra: quæ senatum uocatis. Duo

ptores: Censorinus & C. Antonius. Sine cā: nam cū acta Cæsaris statueremus firma eē beneficia quæ ille cōcessit mutari nolumus. Prætoris: qui præturam gessere. Innocēs ironice & Anronii enumerat comitatum. Aediliti: aedilitate functi. Latæ & uocis meæ bestia. s. fraudator: pro hoc de ambitu a Sextio accusato dixit Cicero: Ipse i epistola ad Quirū fratres: Dixi p Bestia de ambitu a prætorē. C.N. domitiū in foro medio maximo cōuentu: incidit in eū locū dicendo cū Sextius multis in tēplo Castoris uulneribus acceptis subdidit Bestiæ seruatus esset. Latæ quæ firma oportet esse dicentibus: nā ea attollit & deprimat respiratō. Cato libro de senectute. Cū ego qnq; & .xl. annos natus lege uocantā uoce magna: & bonis lateribus suassim. Fidei patronus fraudator Trebellius: ironice fidei patronus. superius. vi. philippica. Inquiro fides Hoc puto Trebellium sumpsisse cognomen fraudator uero qm creditores fraudauerat. Diruptus: Herniosū fuisse credimus. Rupti. n. uocāt q̄ i scortū cadūt itestina. Martialis. Qui saneruptos dic mihi Galle q̄ ē.

Dirut: cōuulso & dissipato p̄imonio. Columē: p̄nceps.

Delitiarū cā: oblectatōis grā Septemuirales: diuidūdis agris cū. L. aronto p̄fci. T. Hostilius discedēs ab urbe relicto i patore suo: cū p̄fci eū n̄ ualisset nomē suū portæ urbis i scripsit & se uere p̄riæ hostē fore p̄fci sus ē. Isauri: ap̄ Isaug Lycaonia oppi. tū. unde nomē regionis: quā. P. Seruilius subegit: adeptus ide isaurici cognomē.

Balneator: is ē q̄ balneis p̄fci: & p̄cium ab adētibus pro balneatura exigit. Martialis.

Quos diuidebat balneator est xus. Redit: redire uult: & ut redeat conatur.

& quo genus: in lustris: popinis: alea: uino tempus atatts omne cōsumpisses: ut faciebas cum ingremiis mimarum mentē mentūq; deponeres. Et te o puer: puerum appellat quē nō mō uirū: Sed etiā fortissimū uirū sentit: & sentiet. Est istud quidem nomen ætatis: Sed ab eo minime usurpandum est: qui suā amētā huic præbet ad gloriā. Qui oīa eius nomini debes: debet uero soluitq; præclare. Si enim ille patriæ pater est: ut tu appellas: Ego quid sentiam: uidero. Cur non hic parēs uerior: a quo certe uitam habemus e tuis facinorosis manib; ereptam? Id agere ut iure dānatus sit Dolabella; Turpem uero actionē qua defenditur amplissimi auctoritas ordinis contra crudelissimi gladiatoris amentiam. Et ut uenefica hæc liberetur obsidione: Veneficā audes appellare eū uirum q̄ tuis ueneficiis remedia inuenit: quem ita obsides noue Annibal aut si quis acutior imperator fuerit: ut te ipse obsideas: neq; istinc si cupias: possis explicare. Recesseris: undiq; oēs insequent maneris: harebis. Nimirum recte ueneficam appellas: a quo tibi præsentem pestem uides cōparatā: & q̄ potentissimus sit Cassius atq; Brutus: putes Censoriū dicere: aut Ventidiū: aut etiam ipsos Antonios. Cur autem nolim potentes esse non modo nobilissimos uiros: sed secum etiam in. R. P. defensione cōiunctos: nimirum eodem modo hæc aspicitis: ut priora. Quæ tādē castra Pompeii Senatū appellatis? An uero tua castra potius Senatū appellaremus: in quibus tu es uidelicet Cōsularis: cuius totus Cōsulatus ex omni monumentorum memoria reuulsus: duo Prætores sine causa diffisi se aliquid habituros. Nos enim Cæs. beneficia defendimus: Prætorii Philadelphus. Annius: & innocens Gallius. Edilitiū Coricus: laterum & uocis meæ Bestia: & fidei patronus: fraudato Trebellius: & homo diruptus diruptusq; Q. Celius: columenq; amicorum Antonii Cotula: Varius. Quos Antonius delitiarum causa loris in conuiuio cædi iubebat a suis publice. Septemuirales Lento Nucula tum delitiæ atq; amores. P. R. L. Antonius tribunitiū primum duo designati. T. Hostilius qui suo iure in porta nomen i scripsit: qui cum prodere Imperatorem suum non potuisset: reliquit alter est designatus Viscius nescio quis fortis ut aiunt latro: quem tamen temperantem fuisse ferunt Isauri balneatorem. Secuntur alii tribuniti. C. Plancus imprimis: qui si Senatū dilexisset nunq̄ Curiam incendisset: quo scelere damnatus in eā Urbē redit armis: a qua excefferat legibus: sed hoc ei cōe cū plurimis

PHILIPPICA XIII

Diffimillimis: ac si dicat & alii plures hoc idem agunt: ut redire armis uelint in patriam: nō adeo scelerat: ut C. Plancus est. Fracta sunt: Aquila enim Centurio freperat: & tñ uiebat. Decius: de quo superius dictum philippica. xi. ironice autē ait ab illis ut oppitor Decis. Vtrū uncre Cæsaris: multa. n. huic largitus erat Antonius: idq; ex Iulii cōmentariis facere dicebat. Vtrūq; Saxam: ex Celuberia. Alter: Saxa Socerenus cognomine: Exitus: eis Græcus erat Philadelphi: q & ipse sceleratissimus fuit & Anthonio charissimus frater. Mutauit calceos: aut transmarinū & externū inuit fuisse: q calceis erat

diffimillimis. Illud tñ uerq; quod in hoc Planco puerbū loco dici solet: perire eū nō posse: nisi ei crura fracta essent: fracta sūt & uiuit hoc tñ ut alia multa: Aqlæ fert' acceptū: ē etiā ibi deci⁹ ab illis ut opinor maiorib⁹ Decis. Itaq; ut munere Cæsaris Decior⁹ qdē multo iteruallo q hūc præclar⁹ uig; memoria renouata ē. Saxā uero Decidiū præterire q possum hoīem deductū ex ultimis gētib⁹ ut Tr. Pl. uiderem⁹: quē c' uē nunq; uideramus. Est qdē alter Socerenas: oēs tñ tātā hñt similitudinē iter se: ut in eor⁹ p̄nomibus errē. nec uero Exciti⁹ Philadelphi frater Quæsto. p̄mittēdus ē: ne si de clarissimo adulescēte siluero: inuidisse uideat Antonio. Est et Asini⁹ qdā Sēator uolūtari⁹ lect⁹ ipse a se aptā curiā uidit post Cæsaris mortē: mutauit calceos: pater conscriptus repēte factus est. Non noui Sex. Albedium: sed tamen neminem tam maleficiū offendi: qui illum negaret dignū Antonii Senatu. Arbitror me aliquos p̄terisse. De his tñ q occurrebāt: tacere nō potui. Hoc igit' fre⁹ senatu Pompeianū Senatū despiciat: i quo decē fuim⁹ Cōsulares: q si oēs uerēt bellū oīo hoc nō fuisset: auctoritati cessisset audacia. Sed quantū præsidii fuerit in cæteris: hinc intelligi pōt: q ego un⁹ relictus e multis contudi & fregi adiuuantibus uobis exultantis prædonis audaciā. Quod si fortuna nobis modo non eripuisset Ser. Sulpitium: eiusq; collegam M. Marcellum: quos ciues quos nros: si duos Cōs. amicissimos patriæ simul ex Italia eiectos. Si L. Afraniū summum Ducē: si P. Lentulum ciuem eū in cæteris rebus: tum in salute mea singularem: Si Bibulū cuiusest in R. P. merito semper laudata constantia: si L. Domitium præstantissimū ciuem: si Appium Claudium parī nobilitate & uoluntate præditum: Si P. Scipionem clarissimū uirum: maiorumq; suorum simillimum. R. P. tenere potuisset certe his consularibus non esset Pompeianus despiciendus Senatus. Vtrum igitur æquius Vtrūm melius. R. P. fuerit. CN. Pompeium: an sectorem. CN. Pompeiū uiuere Antonium? Quid uero Prætorios quorum princeps. M. Cato: idemq; omnium gentiū uirtute princeps: Quid reliquos præclarissimos uiros cōmemorē: nostis oēs magis uereor ne lōgū me i enūerādo: q̄ ne ingrātū i prætereūdo putetis. Qui Eāiliū: Qui tribunitiū: Qui Quæstorii: Qui multi tales Sēator⁹ & dignitas

a Cæsare ē: ac postea i pharsalica pugna ab Antonio occisus. Appiū claudū: patruelis frater appii Clodii fuit: Ciceroni i seculis: socer Sexi Pompeii q CN. Pompeii magni filius erat: ad quē sūt n. ulte eplæ. Sēatorē: CN. Pompeii: Antonii q bona Pompeii redemit a Cæsare: quæ postea uēderet. M. Cato: q se occidit.

prius gypfatis: nā creta argēta tarta pedes uenalic⁹ q trās mare ad uerē illinere maiores cōsuerūt: quod Pl. tradidit. Hic Tibullus ait. Vera loquor regnū ipse tenet: quē sæpe cogit Barbara gypfatos ferre catasta pedes: Et Iuuenalis de Crispino Ingt. Nup in hanc urbē pedib⁹ qui uenerat albis. Aut te uera illud est: Deposuisse calceos Asiniū: q̄ utebat prius: & quos ignobiliores gestabāt neq; n. oēs eodē utebat calceatu: patritii namq; & nobiliores nigros ferebant calceos luna i scripta: ueluti ab Euādrio & arcadibus deriuati q palatium tenuerunt & se ante lunā natos crediderūt auctor Plurarch⁹ in q̄nibus. Hortatius Nā ut quisq; infans nigris medium impedit crus pillibus & larum diuisit pectore clauū Martialis. Lunaria nosq; pellis: & nusquā Toga. Et patricior⁹ qdē calcei Mullet uocabantur: qui pri⁹ regum albanor⁹ fuerē: qd ait Pōpeius Fe. M. Marcellum: qui a Magio Cilone diēte suo Athenis percussus est pugione secundum aurē cum tamen ei peperisset Cæsare: a cicerone illa pulcherrima oratione exoratus: cuius initiū est: Diuturni fileni patres conscripti. De hoc Marcello plura in epistolis li. liii. Etus: Sulpitium collegā in cōsularu. Duo consules: quo tpe fugit ex urbe Pōpeius: & in Epig; traiecit: consules erāt. C. Marcellus: q M. Marcello: & Seruio Sulpitio successerant eos significat Cicero: & C. quidem. M. Marcelli patruelis frater fuit. Bibulum. M. Bibulum: de quo plura Cicero in epistolis & Tranquillus in Iulio uirum patriæ studiosissimum & constantissimum. L. Domitium qui corinthii captus & dimissus

In illa castra: in quæ tot illustres senatores uenere. Victum Ciceronem ducem persequitur: sic dicebat Antonius: Ciceronem se nõ senatum persequi: & ducẽ intelligebat puto aduersæ sibi factionis. Nihil laboro: nam cum uniuersa repu. uictus fuit. Fratri tuo: C. Antonio: de quo pri^o dictum. Africam cõmissis Varo bis capto: Antonius: Cicero subicit: sic loquitur cum Hirco cõsule & Octauiõ: ut cum. C. fratre litigare solet. Plures uero Vari fuerunt: sed duo pompeianas & senatus partes secuti: Antillus Varus q Pompeii in Libya ductor exercitus: qui occiso Pompeio & partibus in Africa superatis: Pompeii liberos secutus. in ipso oceanõ hostio cõ Didio classis Octauii duce conflixit: & is de quo loquitur nõ Cicero: q fuit uti cõsularis a triuuiris postea proscriptus: & a liberto proditus sese i mõres pripuit: & in palude latuit Minturnesi: dephesusq a minturnensib⁹ cõ se latronẽ a principio assueraret: & ad suppliciu traheret: falsus tãdẽ q eẽt: & a Turmæ ductore agnitus occisus ẽ auctor Appianus. Is põpeianis bellis bis a Cæsari anis captus fuerat & dimissus.

In Syriã Cassiũ misistis: Antonius. Erat autẽ Syriã puincia Dolobellæ decreta: Cassio autẽ mãdauerat ex Ciceronis snia Senat⁹ ut Dolobellã hostẽ iudicatũ post occisũ Treboniũ pleqreẽ: & ex Syria pelleret.

Extra: pter. Munitiones: quas Mutinam oppugnaturus extruxerat. Pro i hac cã: Antonius Casca prim⁹ fuit: q Cæsaris pectus pugione percussit

In hac cã: tã foeda: sic dicebat Antonius. Quid ergo id uellet Antoni⁹ ut eos q pfuerũ: a publica remouerem⁹: Nã pfuit Casca: pfuere Marullus & Cæsennius. C. Marullus & Cæsennius Tribuni pl. cõ Antonius lupercalibus capti: Cæsaris diadema semel atq iterũ imponere: uoluisset: reiectũq ab eo statua ei⁹ iposuisset: illi co abstulerunt: laudariq: propterea a populo uehementer sunt. Sed haud multo post a Cæsare magistratu priuati. plura de his Appianus cõmentariis bellorum ciuiliũ secundo. Idem hoc quod passi sumus sub Iulio. Vectigalia Iuliana lupercis ademistis: Antonius conquerit uectigalia a Iulio lupercorum collegio decreta: adempta esse. Decreuerat autẽ Iulius lupercis redditus ex quibusdã publicis uectigalib⁹. est aut uectigal qd ex publico & priuato capiẽ locato. Veteranorũ coloniam deducta lege: & hoc obiciebat Antonius: qd negat Cicero. Lege Iulia. Comitibus cõturiatis: ac si dicat tuas substulim⁹ ppe rã latas hanc a Iulio rite: & comitibus centuriatis cõprobauimus. Horz aut comitorz: quæ centuriata uocabant: uis ois penes potentiores erat: cõ ex promiscuo suffragiorz genere curiata constarent: ut ex Iulio Dionysio & A. Gelio colligit. Perdit: improbissimis morib⁹. In eũ locum: in extliũ: Massiliensib⁹ & c. & hoc obiciebat Antonius iura: quæ adempta a Iulio uictis: senatus eo trucidato reddidit: quod & superior est dictum. Eam ciuitatem: Massiliam. Neminẽ Pompeianum: Hircius in partibus fuit Cæsaris: quo uictore & rerum portio: Tr. pl. legem tulit: ut nullus Pompeianus gerere aliquem magistratũ posset.

Tenere: scilicet fas est. Cuius legis. Latorem: Hircium. De quibus: contra quos. Ut quãuis sit lex quoniam rite lata. Apuleiana pecunia: Antonius: C. Apuleius in Macedonia magistratus erat quo tempore Brutus illuc accessit: Cæsare occiso quibuscunq rebus potuit Brutum iuuire: & pecunias sup⁹

& multitudo fuit: ut magna excusatione opus iis sit: q illa in castra nõ uenerũt. Nũc reliqua attendite. Victum Ciceronẽ ducẽ plequitur. Epistolam Antoniũ audistis: eo libentius Ducem audio: q certe illa dicit inuitus. Nã de uicto. Nihil laboro fatũ enim meum est sine Re publica nec uinci posse: nec uincere. Macedoniã munitis exercitib⁹ & qdẽ fratri tuo: q a uobis nihil degenerat extorsimus: Africam cõmissis Varo bis capto: hic cum. C. fratre putat se litigare. In Syriã Cassiũ misistis. Nõ igit sentis huic cã orbẽ tertæ parere: te extra munitiones tuas uestigiũ ubi i primas: nõ hãre: Proh in hac cã Casca tribunatũ gerere passi estis: Quid ergo ut Marullũ: ut Cæsare etiã a. R. P. remoueremus eũ p quẽ ut neq idẽ hoc posthac: neq multa h. nõi accidere possent: cõsecuti sumus: uectigalia Iuliana Lupercis ademistis: Lupcorz mentionẽ facere audet: neq illi⁹ diei memoria phorrescit: quo ausus ẽ ob rurus uino: unguetis oblitus: nudus: gementẽ. P. R. ad seruitutẽ cohortari. Veteranorz Colonias deductas lege. S. C. sustulistis: Nos sustulimus: an contra legẽ comitibus cõturiatis latã sanximus: uide ne tu Veterãos tñ eos q erãt pditi: pdideris: i eũq locũ deduxeris: ex quo iã ipi sentiũt se nunq exituros. Massiliensib⁹ iura bello adẽpta reddi: tuos uos pollicemini. Nihil disputo de iure belli: magis facilis disputatõ ẽ: q necessaria: illud tñ aduertite. P. C. qd sit huic Rei Publicæ nat⁹ hostis Antoni⁹: tantopere eã ciuitatẽ oderit: quã scit huic Rei publicæ semp fuisse amicissimã. Neminẽ Põpeianũ q uiuat: tenere lege Hircia dignitates qs quã iã legis Hirciæ mentionẽ facit: Cuius nõ min⁹ arbitror latore ipsum: q eos de qb⁹ lata ẽ penitere: oĩno qdẽ mea snia legẽ illã appellare fas nõ est: & ut sit lex: nõ debemus illã Hircii legẽ putare. Apuleiana

pedstrauit publicas quas collegerat quaestor. De hoc Brutus in epistola ad Ciceronē. De Domitio & Apuleio qd attinet ne scribere: cū ipsi p se cōmendatissimi sint. Apuleiū uero tua auctoritate iustinare debes. Sed Apuleius in sua epistola celebrabit. Tuū fratrem. C. Antonii: ut supra dictū. Securi percussos: a Bruto in Macedonia. Ciuitate donatos: a Cæsare Iulio: & ei⁹ hospites: & Antonii sunt uerba. Theopōpū: Smyrna pulsū & itē Antonii⁹. De Theopōpo: Cicero rīdet cū derisū. Ser. Galbā hunc infimulabat Antonius cædis Cæsaris: & unū ex percussoribus fuisse dicebat. Eodē pugione: quo Cæsare percussit.

pecunia Brutum subornastis. Quid si omnibus suis copiis excellentem uirum. R. P. armasset: quem tandem bonum pœniteret. nec enim sine pecunia exercitum alere: nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset. Securi percussos Petum & Menedemum Ciuitate donatos & hospites Cæsaris laudastis. Non laudamus: quod ne audiuius quidem: ualde enim nobis in tanta perturbatione. R. P. de duobus nequissimis græculis cogitandum fuit. Theopōpū nudū expulsū a Trebonio cōfugere Alexandria neglexistis. Magnū crimen Senatus: de Theopōpo summo hoīe negleximus: q ubi terrarū sit: qd agat uiuat deniq: an mortuus sit: qs aut scit: aut curat. Ser. Galbā eodē pugione subcinctū in castris uidet s. Nihil tibi de Galbarīdeo fortissimo & cōstantissimo cine: corā aderit: præsens tibi ipse & ille quē infimulas pugio rīdebit Milites aut meos: aut ueteranos cōtraxistis: tanq̄ ad exitū eorū q Cæsare occiderant: & eodē nec opinates ad quaestoris sui: aut Imp. aut commilitonū suorū picula impulistis. s. uerba dedimus: decepimus. Ignorabat legio Martia. Quarta: ne scribant ueterani qd ageretur: Nū illi Senatus auctoritatē: an libertatē. P. R. sequebant? Cæsaris ule. sci mortē uolebāt: quā oēs fatalem fuisse arbitrabatur te uidelicet saluū: beatū. florentē esse cupiebāt. O miser cū re tū hoc ipso q non sentis q miser sis: Sed maximū crimen audire. Deniq: qd non aut probauistis: aut fecistis. Quid faciat si reuiscat. Quid? credo afferet aliquod scelerati hominis exemplū: Cn. Pōpeium imitaturi sumus: aut filiū eius si domi possit poterit: mihi crede: nā paucis dieb⁹ & in domos & i hortos paternos imigrabit. Postremo negatis pacē posse fieri: nisi aut remifero Brutū: aut frumento iuuerō. Alii istuc negāt. Ego uero ne si ista quidē feceris: unq̄ tecū pacē huic ciuitati futurā puto. Quid hoc? placet ne ueteranis istis: quibus adhuc oīa integra sunt: nihil uidi tā integrū: q̄ ut oppugnare Impatorem incipiāt: quē tanto studio cōse. suq̄ offenderint. Quoniā uos assentationibus & uenenatis muneribus uenistis: deprauati aut corrupti sunt: quibus persuasum sit fœdiciissimum hostem iustissimo bello persequi. At militibus inclusis opem feris: nihil moror eos saluos esse & re quo iubet: si tamen patiuntur perire eū: q meruit: q̄ benigne. deniq: uli liberalitate Antonii milites Impatorē reliqrūt: & se ad hostē metu pterriri cōtulerūt p quos si nō stetit: nō Dolobella pri⁹ ipatori suo q̄ Antonii⁹ et Collegæ parētasset. Cōcordiæ factā eē mētionē scribitis in Senatu

Milites aut & c. & hæc Antonius. Quaestoris sui: generaliter dicit ad id impulsistis ut aut quaestorem suum q me sequolebat aut me occiderent. Scilicet uerba dedimus: respōdet Cicero: sic loq̄ Antonii⁹: quā si deceperimus nos legiones.

Fatalem: fati decretā: qm uoluerunt fata tyrānum perire. Cum re effectu & uere.

Sed maximū: Cicero audite Inq̄ p̄es cōscripti maximū crimē uerborū Antonii: q Inq̄ qd nō probauistis factū ab aliis: aut nō fecistis. Quid faciat si reuiscat: scilicet Cæsar.

Quid? Cicero respōdet.

Cn. Pōpeii: Antonii⁹ imitari ait nos oportebit Cn. Pōpeii ut senatu serulam⁹: sicut ille seruluit: aut filiū ei⁹ Sextū siquid Romæ poterit. Postremo Antonius. Ego uero: Cicero. Quid hoc? Antonius: hoc quod facitis placet ne ueteranis militibus q nobis eū sunt: ac si dicat minime: & posunt ad me trāsire. Nihil uidi tā integrū: Cicero. Nihil tā liberū illis est q̄ re oppugnare Antonii: Te. n. semel deseretes offenderūt. Quoniā uos Antonius: Venatis: in quibus re uera uenenum laet.

Venistis: uenditi estis. Venio enim passiuæ est significatio: ut uenit uilissima rerū Hic aqua. Deprauati aut Cicero: q. d. minime: neq. n. corrūpere opus fuit: ut te pessimum omnium psequerent. At militibus: Antonii⁹. Moror: differā.

Eū: Brutū. Quā benigne: C. & frontee. Per quos si nō stetit: q nisi fuisset: hoc ē nisi Antonii⁹ dēuiscat: n̄ pri⁹ dolobella occidisset Treboniū: q̄ Antonii⁹. D. brutū. Impatori suo Iulio. Parētasset: sacrificasset: & uelut uictimā immolasset. Est. n. parētare mortuis sacrificare: unde parētalia sacra mortuorū: de. gb⁹ Quid? In fastis.

Etiam collegæ: in consulatu.
Concordiæ: antonius.
Parum Cicero. Eademque
inhiberet supplicia uobis: ironice: quia si illos perdi uellet:
etiam uos perdendos curaret.

Conseruandos: ironice.
Nullum uestigium: cum acta
eius omnia rescinderimus.

Cauebar: cautum esse uole-
bat in conditionibus. Aequi-
simus ironice. Decempeda-
tor: agrorum diuisor. Decem-
peda pica est decem pedum
qua architecti & agrimensores
utuntur. Nucula: scilicet col-
lega. Quamobrem uos po-
tius animaduertite: Antonius.

Elegantius: pulchrius. Con-
currere: conuenire & consenti-
re. Iugulata uicta penitus.

Si est iugulata: Cicero. Con-
tingat: ut iugulemini. Partes
tuæ dicuntur furiosæ. Illam
rem: mortem cæsaris. Qui-
bus utri nostrum: Antonius.
Utri nostrum uel ego cum meis
uel uos cum uestris. Quibus
inimicis: nam cohæret cum lu-
dibriossimis inimicis.

Quod spectaculum: ut ca-
deremus: & Antonius loquitur.

Vnius corporis: unius uolū-
tatis me & uos. Quali ea: quasi
ipse prior pulcherrime dicar:
& non responsurum me sibi p-
suadeat. Inlustum: irrationabile
equo cui nota sit cauterio ut co-
gnoscat ex quo fit armento:

Et legatos esse Consulares quoniam: difficile est credere eos qui me
præcipitem egerint: æquissimas conditiones ferentem: & tamē
ex his aliquid remittere cogitantem: putare aliquid moderate aut
humane esse facturos: uix etiā uerisimile est: qui iudicauerint
Dolobellam hostem ob rectissimum facinus: eisdē nobis par-
cere posse idem sentientibus: parum ne uideatur omnium faci-
norum sibi cum Dolobella societate inuitā confiteri: nonne cerni-
tis ex uno fonte omnia scelera manare: ipse denique fatetur: hoc quod
satis acute: non posse eos qui hostem Dolobellam iudicauerint
ob rectissimum facinus: ita enim uidetur Antonio sibi parere idē
sentienti: quod huic facias: quod hæc lris memorieque manderit: ita sibi
conuenisse cum Dolobella: ut ille Trebonium: & si posset etiam
Brutum Cassium discruciatos necaret. Eademque inhiberet supplicia
nobis: conseruandus ciuis cum tam pio iustoque foedere. Is etiā queri-
tur conditiones suas repudiatas: æquas quidem & uerecundas: ut
haberet Galliam ultimam aptissimam ad bellum renouandum instru-
endumque prouinciā: ut Alaudæ in tertia decuria iudicaret: id est ut
perfringium scelerum essent cum turpissimis. R. P. lordidus ut acta
sua rata essent: cuius nullum remanet Consulatus uestigium. Ca-
uebat etiam. L. Antonio qui fuerat æquissimus agri priuati &
publici decempedator Nucula & Lentone Collega. Quamobrem
uos potius animaduertite utrum sit elegantius: & partibus utili-
us Trebonii mortem persequi: an Cæsaris: & utrum sit equius
concurrere nos quo facilius reuiuiscat Pompeianorum causa toties iug-
ulata: an consentire ludibriossimis inimicis. Si esset iugula-
ta: nunquam exurgeret: quod tibi: tuisque contingat: utrum inquit elega-
tius: atque hoc bello de elegantia quaritur: & partibus quid utili-
us partes furiosæ dicuntur. In foro: in curia: bellum contra priam
nefarium suscepisti: oppugnas Mutinam: circumsedes Consilium de-
signatum: bellum contra te duo Consules gerunt: cumque his. P. R.
Cæsar cuncta contra te Italia armata est. istas tu partes potiusquam
P. R. defensionem uocas: Potius ne Trebonii mortem: quam Cæ-
saris persequimur. Trebonii satis persecuti sumus: hostem iudi-
cato Dolobella: Cæsaris mors facillime defenditur obliuione
& silentio. Sed uidete quid moliatur: cum mortem Cæsaris ul-
ciscendam putat: mortem proponit non iis solum quod illam rem gesserunt:
Sed iis etiam si quod non moleste tulerunt. Quibus utri nostrum ceci-
derint: lucro futurum est. Quod spectaculum adhuc ipsa for-
tuna uitauit: ne uideret unius corporis duas acies lanista Cice-
rone dimicantes: qui usque eo felix est: ut eisdem ornamentis dece-
perit uos: quibus deceptum Cæsarē gloriatus est: pergit in mea male-
dicta. quasi uero ea pulcherrime priora præcesserint quæ ego iniu-
stum uerissimis maledictorum: notis tradam hominum memoriae semper
terna. Ego Lanista: & enim non insipiens: deteriores. non iugulare
cupio: meliores uincere. Utri ceciderint scribit lucro nobis su-

turū: præclarū lucrum: quo lucro te uictore: Quod dii omen auerant beata mors eorum futura sit: quæ uita excefferint sine tormentis. A me deceptos ait eisdem ornamentiis Hirciū: & Cæsare. Quod quæso adhuc a me est tributu Hircio ornamentiū: nā Cæsari plurima & maiora debent: deceptū aut patre a me Cæsare dicere audes: tu tu inquā illū occidisti Lupcalib? cuius hō ingratiſſime flaminia cur reliquisti? Sed iam uidete magni & clari uiri admirabilē grauitatē: atque cōſtantiā. Mihi quod cōſtat nec meā quidem contumeliā: nec meorum ferre: ne deserere partes quas Pōpeius odiuit: nec ueteranos sedibus suis moueri patiā: nec singulos ad cruciatū trahi nec fallere fidē quā dedi Dolobellæ. Omitto alia: fidē Dolobellæ sanctiſſimi uiri deserere homo pius nō potest: quā fidem? an optimi cuiusque sedes: urbis: & Italiae partitiones: inias dandarū: diripiendarumque prouiciā. Nā quid erat aliud quod iter Antonium & Dolobellam impuriſſimos parricidas scēdre ac fide sanciret? Ne Lepidi societatem uiolare piſſimi hominis. Tibi cum Lepido societas: aut cum ullo non dicam bono ciue: aut sicut ille est: sed homine sano. Id agis ut Lepidum aut impiū aut insanum existimari uelis Nihil agis: quanquā affirmare de aliquo difficile est: De Lepido p̄fertim: quam ego metuam nunquam bene spabo dum licebit. Reuocare te a furore Lepidus uoluit: non adiutor esse dementiæ. Tu porro ne pios quidē. sed piſſimos quæris: & quod uerbū omnino nullū in lingua latina est id propter tum diuinā pietatem nouum inducis. Nec Placū proderere participem consilio. Plancum participem? Cuius memorabilis ac diuina uirtus lucē affert. R. P. nisi forte subsidio tibi uenire arbitraris cum fortissimi legionibus: magno equitatu: peditatuque Gallorum: qui que nisi ante aduentū eius. R. P. pœnas dederis ille huius belli feret principatū: quæque n. prima prælidia utiliora. R. p. sint: tñ extrema sunt gratiora. Sed iā se colligit: & ad extremū incipit philoſophari. Si me rectis sensibus euntē dii immortales: ut spero: adiuuerit: uiuā libeter. Si aut aliud me fatū manet: præcipio gaudia suppliciorum ueſtroꝝ. Nam si uicti pōpeiani tam insolentes: uictores quales futuri sint: uos potius experiemini: præcipias licet gaudia: nō. n. tibi cum pompeianis sed cum uniuersa. R. po. bellum est: omnes te dii: hoies summi: medi: infimi: ciues: peregrini: uiri: mulieres: liberi: serui oderunt. Sēsimus hoc nuper falso nuntio: uero propediem sentiemus: quæ si tecum ipse recolis: æquiore animo & maiore cōsolatione moriere. Denique summa iudicii mei spectat huc ut meorum iniurias ferre possim si aut obliuisci uelint ipsi fecisse aut ulcisci parati sunt una nobiscum Cæsaris mortē: hac Antonii sententiā cognita dubituros ne. A. Hirciū. C. Pansam Conſſ. putatis quin ad Antonium tranſeant: Brutum obsideant: Mutinam expugnare cupiant:

Patrem Iulium: Cuius homo ingratiſſimæ flamina reliquisti: diuini honores mortuo Iulio Antonii lege decreti sunt ut puluſnar hēret: simulachrum flaminē & Antonius quidem flamen optatus: sed neque inauguratus est unquam & honorem Cæsari datum lege sua deseruit passus est: ut philippica secunda dictum est. Ex quo ingratiū nūc uocat Cicero. Flaminium uero est dignitas & ministerium flaminis. Valerius maximus. Flaminio abire iussi sunt.

Mihi quidem: Antonius.

Constat: certum constitutumque est. Sanctiſſimi uiri: ironice.

An optimi cuiusque: sic cōspicauerat ut optimi cuiusque sedes & bona urbem & Italiam diuiderent. Ne Lepidi societatem iniret: Antonius: & a superioribus pendet Antonii uerbis: nec patiā: & sic loquitur quasi torum haberet Lepidum ut in Cæsaris Iulii causa haberat. Id agis: ut insanus aut impius credatur lepidus: si tecum habeat societatem. Nec plancum proderere: antonius. scilicet patiā. Prima p̄ſidia: prima auxilia. Se colligit. recipit & sapere incipit. Si me rectis sensibus: Antonius. Præcipio gaudia: præcipio & occupo me ipsum occidens & gaudia inimicorum. Præcipio as licet: Cicero: Falso nuntio quo allatum fuerat perſiſſe.

Hac Antonii sententiā: totus hic locus ironice legēdum est neque enim tale quicquid fecerant si ad quos sic Antonius scripserat: sed propius ad elus accesserant in unidones oppugnaturi.

IN. M. ANTONIVM

Recollitis: repetitis & recogitatis. Deniq; Antonius.

Quo: propter qd. Nulla specie: nullo respectu. Abductus auocatus a contubernio.

Partium: ut iactat Antonius.

Earum duces: non Antonius & Ventidius: sed Cæsar adolescens & Pansa & Hircius duces eent. sed extinctæ omnino sūt.

Duo cornu: aciei Cæsar's dextrum & sinistrum: quæ & caput dicuntur ac pes: in quas partes acies a fratre per totam sul altitudinem secatur. Alteris uobis. Alteris Antonis.

Clausulam: conclusionem: nam clausula est breuis conclusio. Cicero in epistola ad Curionem. Ut illa clausula qua soleo: & sunt Antonis uerba: Veniamus aliquando ad clausulam. Bene me mouit: Cicero. nam suadeo non esse mittendos legatos & pscisci ego nolo. Bellum bella res: ironice.

Veniant: eant. Cæsar: Octavius. Patris: Iulii. Cum uenerit: Antonius. Quin tu: Cicero. Si hæc uideret: quæ ipse proficitur Antonius. Eiectos: ex Italia. Bruti: Decimi

De mandatis & litteris: ad senatum. V. C. Seruilio: uiro clarissimo ut de his referrat: sic enim ille celsuerat: Cum hoc. S. C. de M. Lepido faciendo.

Quid de Pansa & Hircio loquar: Cæsar singulari pietate adulescens: poterit ne se tenere: quin. D. Bruti sanguine pœnas patrias persequatur: Itaq; fecerunt uti his litteris lectis ad munitiones propius accederent. Quo maior adolescens Cæsar maiore deorum immortalium beneficio. R. P. natus est: qui nulla specie paterni nominis: nec pietate unquam abductus est: intelligit maximam pietatem conseruatione patriæ cõtineri: q; si partium certamen esset: quarum omnino nomen extinctum est: Antonius ne potius & Ventidius partes Cæsar's defenderent: q̄ Cæsar adolescens summa pietate & memoria parentis sui: Deinde Pansa & Hircius q̄ si cornua duo tenuerunt: Cæsar's: tunc cū ille uere ptes uocabant. Hæc uero q̄ sūt ptes: cū alteris Senat' auctoritas. P. R. libertas. R. P. salus pposita sit: alteris cædes bonor; Urbis: Italiaq; partitio. Veniamus aliquando ad clausulam. Legatos uenire non credo: bene me mouit: bellū qd ueniat: proposito præsertim exemplo Dolobellæ: sanctiores erunt credo maior: q; iure Legati: q̄ duo Couff. cõtra quos arma fert q̄ Cæsar cuius patris Flamen est quam Confl. designatus: quẽ oppugnat: quam mutina: quam obsidet: quam patria: cui igni ferroq; iminitatur. cum uenerint quæ postulant: cognoscam. Quin tu abis in malam pestem: malūq; cruciatum: ad te quisq; ueniat nisi Ventidii similis: oriens incēdium: qui restringerent: summos uiros milimus. Repudiasti: nunc in tantam flammam tamq; in ueteratam mittamus: cum locum tibi relictum non modo ad pacem: sed ne ad deditiōem quidẽ feceris. Hæc ego epistolam. P. C. non quo illum dignum putarem: recitauit: sed ut confessionibus ipsius omnia patefacta eius paricidia uideretis. Cum hoc pacem. M. Lepidus uir ornatissimus omnibus & fortunæ & uirtutis bonis: si hæc uideret: Deniq; aut uellet: aut fieri posse arbitraretur: prius undas flammæq; ut ait poeta nescio quis: prius deniq; omnia quam aut cum Antonius Respublica Antonii redeant. in gratiam. Monstra quædam sunt ista. & portenta & prodigia. R. P. moueri sedib; huic Urbis melius est: atq; in alias: si fieri possit: terras demigrare: unde Antoniorum nec facta nec nomen audiat: q̄ illos Cæsar's uirtute eiectos Bruti retentos intra hæc mœnia uidere. Optatissimū est uincere. Secundum est nullū casum pro dignitate & libertate patriæ non ferendum putare: quod reliquum est: non est tertium: sed postremum omnium maximam turpitudinem suscipere uitæ cupiditate. Quæ cum ita sint de mandatis litterisq; M. Lepidi. V. C. Seruilio assentior: & hoc amplius. Censeo: magnum Pompeium. CN. F. pro patris maiorumq; suorum animo studioq; in. R. P. suaq; pristina uirtute: industria: uoluntate: fecisse: q; suam eorumq; quos secum haberet: operam

Vdiuerat legatos Antonius ut est dictum prius. mandata senatus spernerat: de quo & Ciceronis in primis acerbè nimis conquestus fuerat: obsidere & oppugnare Mutinam non destiterat: Nec discessurum inde propalam dixerat: nisi concessam sibi a populo romano prouinciam pulso Decimo obtineret: percussoribus & bonis omnibus. Sed Ciceroni ante omnes minatus mortem erat fame laborabat. Decimo uer appetebat: quare Hircius & Octavius propius Mutinā castra posuere: post plurima sed leuia & equæstria & pedestria

Senatui. P. q. R. pollicitus esset. Eamq; rem. S. P. q. R. gratā acceptamq; esse: eiq; honori dignitatiq; eam rem fore. Hoc uel coniungi cum hoc. S. C. licet: uel se iungi potest: separatumq; perscribi: ut proprio. S. C. Pompeius collaudatus eē uideatur.

Finis Philippicæ. XIII.

M. T. C. in. M. Antonium Philippica. XIII.

VLtis ex litteris quæ recitata sunt. P. C. sceleratissimorum hostium exercitum cæsum fulumq; cognoui: sicut id quod eū omnes maxime optamus: ex ea uictoria quæ parata est: cōsecutum arbitramur. D. Brutum egressum iam Mutina esse si cognouissem: propter cuius periculum ad saga issemus: propter eiudē salutem redeundum ad pristinum uestitum sine uilla dubitatione censerem. Ante uero q̄ ea res quam audivissime Ciuitas expectat allata sit: leticiæ risus satis est maxime præclarissimæq; pugna: reditum ad uestitum consecræ uictoriæ reseruata: consecratio autem huīns belli est. D. Bruti salus. Quæ autem ē ista sententiā: ut in hodiernum diem uestitus mutetur? Deinde cras sagati prodeamus? Nos uero cum semel ad eum quē cupimus optamusq; uestitum redierimus: id agamus ut eum in perpetuum retineamus. Nam hoc quidem cum turpe est: tum ne diis quidem immortalibus gratum ab eorundem aris ad quas togati adierimus ad saga sumenda: discedere. atq; animaduerto. P. C. quosdam huic fauere sententiæ. quorum ea mens: idq; cōsilium est: ut cum uideant illum gloriosissimum. D. Bruto futurum diem: quo die propter eius salutem redierimus ad uestitum hunc tantum ei fructum eripere cupiant: ne memoriæ: posteritatiq; prodatur: propter unius Ciuis periculū. P. R. ad saga iuisse: propter eius salutem redisse ad togas: tollite hanc: nullam tam prauæ sententiæ causam reperietis. Vos uero. P. C. cōseruare auctoritatem uestram: manete in sententiā: tenete uestra memoria quod sæpe ostendistis. Huius totius belli in unius uiri fortissimi & maximi uita positum esse discrimen ad. D. Brutum liberandum Legati missi principes Ciuitatis qui illi hosti ac patricidæ denunciarēt: ut a mutina discederet: eiusdem. D. Bruti conseruandi gratia Cons. sortiti: ad bellum profectus. A. Hircius cuius imbecillitatem ualitudinis animi uirtus: & spes uictoriæ cōfirmauit: Cæsar cum exercitu comparat primis pedestribus. R. P. liberasset: neq; postea sceleris oriretur: profectus

cerramina pugnarum tandem est: totis utriusq; exercitus uiribus: uictus est & fugatus Antonius: Romæ nunciata res est: sed tumultuariæ. Multi censebant deponēda saga: & ad pristinum uestitū redeundū Dissuadet Cicerō. Et qm̄ totiens cum Antonio concursus est: totq; utriq; cædes ædite: nō eē ulterius differendum dicit: qn̄ hostis ille iudicatur: cum præsertim supplicationes decernantur: quæ non nisi uictoria de hostibus habita decerni solēt. scelera commemorat. L. Antonii: & in Parmenles crudelitatem. De quibusdam dissipatis rumoribus & timore plurimum ac suo multa dicit: quædam de se prædicat. Laudat Octauium: de honore illis tribuēdo refert qui pro patria ceciderunt: suā in fine dicit sententiā: & quinquaginta dierum cense decernendas supplicationes: ac constituta a senatu militibus p̄mia persoluenda. Est in deliberatio genere oratio: statim dissuadet saga muranda esse rogis: id quod plures faciendum censebant. Arbitramur: nō etiam compertum habemus. D. Brutum obsidione liberatum. Læticie risus satis est: ut rideam & hilares simus. ordo autē est. Risus læticie satis ē: uictoriæ pugnae clarissime: reditum ad uestitum consecræ uictoriæ reseruatae Deinde cras sagari prodeamus: si acceperimus adhuc obsideri Decimum. Huic fauere sententiæ: ut ad pristinum uestitum redeamus. Unius ciuis: Bruti. Tollite hanc: q̄ Bruto inuidetur. Sortiti: ut alter Romæ uiueret: alter in Galliam proficisceretur. Cæsar Octauus. Primis uestib; quæ a. M. Antonio patæ erant: & iminebant: cū Brundisio rediret: nisi Octauus obstisset.